

Nekrologer

Karl Gunnar Persson

19. marts 1943 – 14. september 2016

AF
NIELS KÆRGÅRD¹

Karl Gunnar Persson. Foto: privat.

Professor i økonomisk historie ved Københavns Universitet Karl Gunnar Persson døde den 14. september 2016. Han var svensker og boede i Sverige, men næsten hele hans arbejdsliv lå på Københavns Univer-

¹ Dette er en udbygget udgave af samme forfatters mindeord i *Videnskaber-nes Selskabs årsskrift* 2017. Christian Groth og Carl-Johan Dalgaard, Københavns Universitets Økonomiske Institut, Jan Pedersen, Saxo-Instituttet, Ingrid Henriksen og Paul Sharp, Syddansk Universitet, Jørgen Steen Jensen, Den Kgl. Mønt- og Medaljesamling, og Agnete Raaschou-Nielsen takkes for nyttige kommentarer, men har selvfølgelig intet ansvar for fejl og synspunkter i nekrologen.

sitets Økonomiske Institut, hvor han var ansat som lektor 1975-92, docent 1992-2000 og fra 2000 til pensioneringen i 2013 som professor. Ikke desto mindre var hans faglige profil præget af hans svenske rødder og uddannelse.

Økonomisk historie er i Sverige en veletableret selvstændig disciplin; det er den ikke i Danmark. I Sverige var det lykkedes Eli Heckscher (1879-1952) at etablere faget som et fagområde med egne institutter ved alle betydningsfulde universiteter. I Danmark er der mange historikere og økonomer, men der er aldrig tvivl, om en forsker er økonom eller historiker. Der er ingen økonomisk-historikere. Selv da man i 1967 etablerede det tværfakultære Institut for Økonomisk Historie, var man aldrig i tvivl om, hvor de to professorer kom fra. Kristof Glamann var historiker, og Svend Aage Hansen økonom.² Da Heckscher sidst i 1940'erne skrev en programartikel i det svenske *Historisk tidskrift* om en økonomisk historie, der trak på både økonomernes og historikernes metoder, svarede Albert Olsen og Astrid Friis aggressivt igen på de danske historikers vegne.³ Albert Olsen ønskede sig en bredere økonomisk historie:

Han (Heckscher) må også finde sig i, at mange historikere ikke vil anerkende det snævre felt, han overlader den økonomiske historie, for hvilken både historien og økonomien efter hans system skal tjene som hjælpevidenskaber.⁴

Og endnu mere fanfareagtigt slutter Astrid Friis:

Til slut historien taget i videste forstand kan ikke være den nationaløkonomiske eller andre teoriens tjener. Dens sæde er næst filosofien i videnskabernes kollegium.⁵

² Niels Kærgård: „Mindeord: Svend Aage Hansen: 4. april 1919 - 5. september 2009“, *Oversigt over Selskabets Virksomhed 2011-2012*, Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, København 2012, s. 192-204; Niels Kærgård: „Svend Aage Hansen: 4. april 1919 - 5. september 2009“, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, 150 (2012), s. 1-20; Niels Kærgård & Poul Chr. Matthiessen: „Mindeord: Kristof Glamann: 26. august 1923 - 8. oktober 2014“, *Oversigt over Selskabets Virksomhed 2014-2015*, Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, København 2015, s. 196-207.

³ Om debatten se Niels Kærgård: „Økonomisk Historie – mellem kildekritik og højere Algebra“, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, 127:3 (1989), s. 381-392 og Niels Kærgård: „Fagdiscipliner, Tværvidenskabelighed, videnskabelige trends og økonomisk historie“, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, 129 (1991), s. 339-346.

⁴ Albert Olsen: „Professor Heckscher og historikerne“, *Historisk Tidsskrift*, 11. rk. II (1949), side 536.

⁵ Astrid Friis: „Økonomisk historie og professor Eli F. Heckscher“, *Historisk*

Det forekommer derfor ikke at være en helt urimelig beskrivelse, når en anden svensk økonomisk historiker, Carl-Axel Nilsson (lektor i økonomisk historie hos historikerne ved Københavns Universitet 1977-96), skriver:

In Danish academic discussion the inter-disciplinary character of economic history is normally stressed and a decentralized and scattered organization of research and teaching has been preferred. This contribution to a recent debate takes to some degree an opposite view. Economic history should be seen as an independent branch of knowledge, seeking its theoretical justification from economic theory, using the concepts and methods of economics in an analysis of true historical contexts.⁶

Men Gunnar Persson havde altså en baggrund i det solide svenske forskningsmiljø i økonomisk historie. Det var dog først langt henne i karrieren, han slog igennem som økonomisk historiker. Indtil gennembrudsværket *Pre-industrial Economic Growth* fra 1988 lignede han mest en venstreorienteret socialforsker. Ph.d.-afhandlingen fra Økonomisk-Historiska Institutionen ved Lund Universitet 1972, *Studier över arbetarklassen i Sverige 1930-70*, blev fulgt af bl.a. artikler i *Arkiv för studier i arbetarrörelsens historia* om „Invandring, löner och klasstruktur“ og „Den svenska arbetarklassens förändrade sammansättning och de borgerliga arbetarväljarna“ og om „Socialpolitiken, marknaden och marxismen“ i tidsskriftet *Zenit*. Han var et rimeligt kendt navn i den venstreorienterede intellektuelle debat i Sverige og sad bl.a. i redaktionen af *Nordisk Tidsskrift för Politisk Ekonomi*. Hans engelsksprogede artikler kom dels i *Acta Sociologica*, dels i Lund-tidsskriftet *Economy & History*, se appendiks med liste over Gunnar Perssons vigtigste arbejder. Persson havde løser job delvist af journalistisk tilsnit i Sverige, før han blev ansat på Roskilde Universitetscenter i 1973. I 1975 fik han så permanent ansættelse på Københavns Universitets Økonomiske Institut som lektor i arbejdsmarkeds- og socialpolitik. Der var indtil for nylig i økonomi en tradition for at skelne mellem nationaløkonomiens teori og politik, hvor politik betegnede de anvendelses- og styringsorienterede dele af økonomien. De anvendelsesorienterede valgfri fag ved økonomistudiet på Københavns Universitet hed således „politikfag“. Faget „Arbejdsmarkeds- og socialpolitik“, som Gunnar Persson blev ansat i, var altså et økonomisk, ikke et politologisk fag.

Tidsskrift, 11. rk. II (1949), s. 546.

⁶ Carl-Axel Nilsson: „Økonomisk historie – kildekritik og højere algebra“, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, 129 (1991), s. 320.

Han deltog i denne periode også i den danske økonomisk-politiske debat som „socialistisk økonom“. Sammen med en række andre yngre kollegaer udgav han bl.a. en lille bog med et opgør med Det Økonomiske Råds lønpolitiske anbefalinger.⁷ Løntilbageholdenhed kan, argumenterede de, hæmme produktivetsforbedrende investeringer i kapitalapparatet og gavner derfor ikke nødvendigvis konkurrenceevnen på langt sigt, men kan derimod sænke efterspørgslen og dermed beskæftigelsen. Dette indlæg spillede en betydelig rolle i debatten på det tidspunkt og blev angrebet både af mainstreamøkonomer i de mere etablerede økonomtidsskrifter som *Juristen & Økonomen*⁸ og af mere dogmatiske marxister i tidsskrifter som *Politisk Revy* og *Kurasje*, hvor f.eks. Nils Bredsdorff i *Politisk Revy* nr. 274 sarkastisk omtaler gruppen som „multiplikator socialister“ for dermed at antyde, at de „socialistiske økonomer“ måske var mere økonomer end socialister.⁹

I et interview med Paul Sharp omtaler Gunnar Persson 1970'erne med bemærkningen „but it was great fun“, men karakteriserer sin senere politiske holdning som mere pragmatisk:

Well I suppose I am more rosé than red these days. But politics matter. I think being on the left makes you sceptical to people who neglect market failures and market imperfections. I used to say that the radical right is naive about markets, while the radical left is naive about politics. Being Swedish I take the middle way, I suppose.¹⁰

⁷ Helge Brink, Christian Groth, Carsten Koch, Gunnar Persson, Peter Dencik & Per Kongshøj Madsen: *Arbejdsløshed, betalingsbalance og økonomisk politik*, Roskilde, 1976. Se også samme forfattere „Vismandsråd mod ledighed på gyngende grund“, kronik i *Politiken*, 17. juni 1976, og „Lønpolitik og arbejdsløshed“, *Juristen og Økonomen*, 1976, nr. 28, s. 453-62.

⁸ Niels Kærgård: „Produktiviteten, augustforliget og Socialistiske Økonomer“, *Juristen og Økonomen*, 1976, nr. 27, s. 440-443, og samme forfatter: „Indkomstpolitik“, *Juristen og Økonomen*, 1976, nr. 30 s. 517-519; Michael Møller: „Giver løntilbageholdenhed større arbejdsløshed?“, *Juristen og Økonomen*, 1976, nr. 29 og Martin Paldam: „Et essay om indkomstpolitik og dialektik“, *Juristen og Økonomen*, 1976, nr. 30, s. 504-516.

⁹ Mange af de følgende årtiers fremtrædende økonomer deltog som helt unge i debatten. Af de seks socialistiske økonomer blev tre (Helge Brink, Per Kongshøj Madsen og Gunnar Person) professorer, og to blev direktører i den finansielle sektor (Carsten Koch og Peter Dencik). Senere professor på CBS Michael Møller deltog i debatten som stud.polit. ligesom de senere professorer Martin Paldam og Niels Kærgård som nyansatte lektorer.

¹⁰ Paul Sharp: „An interview with Prof. Karl Gunnar Persson“. *The Newsletter of the Cliometrics Society*, 27 (2013), s. 14-21.

Der var ved økonomistudiet på Københavns Universitet en hel del obligatorisk undervisning i økonomisk historie for de økonomistuderende, men det blev varetaget af en fasttømret lærergruppe med professor Svend Aage Hansen, lektor Jørgen Peter Christensen og ekstern lektor Gunnar Viby Mogensen samt nogle undervisningsassistenter, og det var ikke en gruppe, Gunnar Persson faldt naturligt ind i. For denne gruppe var økonomisk historie i høj grad en beskrivelse af udviklingen i Danmark i de sidste tohundrede år ved hjælp af økonomiske tidsserier. Svend Aage Hansen arbejdede med historiske nationalregnskabsserier, Jørgen Peter Christensen med lønserier, og både Viby Mogensen og Svend Aage Hansen havde undervist i faget Danmarks Statistik.¹¹ Det var langt fra den form for økonomisk historie, der tændte Gunnar Persson. Samtidigt var Svend Aage Hansen absolut ikke nogen ynder af venstreorienterede synspunkter. Gunnar Persson kom derfor først til at undervise i økonomisk historie sidst i 1980'erne samtidig med, at han blev en international kendt økonomisk historiker. I stedet underviste han i arbejdsmarkeds- og socialpolitik og sluttede sig i øvrigt til instituttets gruppe af marxister og matematiske økonomer. Denne gruppe var instituttets mest internationalt orienterede gruppe, og selv om Gunnar Perssons del af gruppen blev betegnet som „marxister“, var deres marxisme langt fra dogmatisk; de var kritiske over for mange af marxismens dogmer og lå ofte i hårde polemikker med de marxistiske studenter og mere dogmatiske kollegaer fra andre fag.

Alt dette ændrede sig radikalt i 1988, da Gunnar Persson udgav den lille bog *Pre-industrial Economic Growth* på Basil Blackwell, Oxford. Med denne bog etablerede Gunnar Persson sig straks som et navn i internationale forskerkredse inden for økonomisk historie. Bogen var et dristigt nybrud ved at se på den økonomiske vækst i perioder, der lå før, hvad økonomerne og de økonomiske historikere tidligere normalt havde beskæftiget sig med, og før der var data for nationalprodukt og de fleste andre samfundsøkonomiske variabler. Bogen var klart anti-mathusiansk og argumenterede for økonomisk vækst også før den industrielle revolution. Ved hjælp af Engel-kurven (fødevareforbrugsfunktioner) skønnede han over det samlede fødevareforbrug, og ud fra andelen af befolkningen beskæftiget med fødevareproduktion (land/bybefolkningsfordelingen) skønnedes over den samlede økonomiske produktivitet. Hvis byerne blev større, måtte det være et tegn på, at produktiviteten var steget, så en mindre landbefolkning kunne brødføde en større bybefolkning. Forholdet mellem land- og bybefolkningen

¹¹ Om dette miljø se Kærgård, 2012, og Niels Kærgård: „Jørgen Peter Christensen 1943-1999“, Magnus Lindmark & Peter Vikström (red.): *Nordiska historiska nationalräkenskaper*, Umeå 2000, s. 10-20.

kunne således bruges som en indikator for den økonomiske vækst eller i hvert fald produktiviteten i fødevareproduktionen.

Den økonomiske historie var i 1970'erne og 1980'erne præget af en metodestrid mellem den klassiske, deskriptive, meget verbale og meget kildenære økonomiske historie og så „new economic history“ eller cliometri. Det nye vandt terræn. I 1983 etableredes i USA Cliometric Society, og i 1993 fik Robert Fogel og Douglass North som retningsførende pionerer Nobelprisen i økonomi. Den første verdenskonference i dette selskab blev holdt i USA i 1985, og den anden (og første i Europa) blev arrangeret af Leandro Prados i Santander i Spanien i 1989. Her forelagde Persson sine resultater fra *Pre-industrial Economic Growth*, hvilket vakte stor interesse og gav anledning til en hektisk debat. Gunnar Persson var nu et etableret navn i international økonomisk historie.¹² Han blev også i 2001 indvalgt i Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab.

Denne position blev udbygget i de følgende år, dels ved nye banebrydende forskningsresultater, dels ved en betydelig organisatorisk indsats. Cliometric Society var med bl.a. nobelprismodtagerne Douglass North og Robert Fogel amerikansk domineret, og allerede i Santander var der tanker om at danne en europæisk organisation. Nogle, bl.a. Leandro Prados, forestillede sig en europæisk afdeling af Cliometric Society, men den almindelige stemning var, at der var for stor forskel i interesser og debatform i forhold til det amerikansk dominerede selskab, eller med Gunnar Perssons ord om Santander-konferencen:

There were lots of good papers but rather too much self-affirmative action on the side of the US participants, some of whom displayed a supreme ignorance of what European economic historians had accomplished in the past and scant interest in what they did at present. The idea of having the Congress in Europe was meant to give a stimulus to European quantitative economic history, but most Europeans were out-smarted by the numerous North Americans whose debating culture was not very helpful, in particular for those who were struggling to express themselves in a foreign language for the first or second time in a highly competitive environment.¹³

¹² Hvor etableret ses bl.a. af Giovanni Federico & Paul Sharp: „Karl Gunnar Persson (1943-2016)“, *European Review of Economic History*, 21 (2017), s. 133-139, og Ingrid Henriksen & Paul Sharp: „Karl Gunnar Persson 1943-2016“, *Scandinavian Economic History Review*, 64:3 (2016), s. 299-301.

¹³ Karl Gunnar Persson: „A History of the European Historical Economics Society: The Formative Years 1991-2001“, <http://ehes.org/history.html>. Selv husker jeg konflikter på det mere praktiske plan. Amerikanerne havde tilrettelagt

Resultatet blev derfor dannelsen af European Historical Economics Society, hvis første kongres Gunnar Persson arrangerede i Rungsted i juli 1991. Persson var også dette selskabs første præsident. Efter en lidt famlende start har selskabet vist sig livskraftigt og har de sidste 20 år fuldstændig regelmæssigt holdt konferencer hvert andet år.

Kredsen var så stærk, at den i 1997 begyndte at udgive tidsskriftet *European Review of Economic History* med Timothy J. Hatton, Vera Zamagni og Gunnar Persson som den første redaktion. Det indledende „editorial statement“ i første nummer af tidsskriftet understreger det transnationale samarbejde:

For many years scholars have studied the economic history of individual countries, often in isolation from the parallel efforts of scholars researching on other countries. Even where the topics are closely related, barriers of language and method often intervene. This isolationism is fast breaking down, and there is a perceived need both to respond to the new trend and to foster it by providing a common and truly international forum in which all can take part on equal terms. The Review is designed for that purpose.¹⁴

13 lande var repræsenteret i det 21 personer store redaktionsudvalg. Dette var helt i Gunnar Perssons ånd. Tidsskriftet konkurrerer i dag med tre store, gamle angelsaksiske tidsskrifter, *Journal of Economic History*, *Explorations in Economic History* og *Economic History Review*, om at være verdens førende økonomisk-historiske tidsskrift.

Det var ikke kun på det organisatoriske plan, Gunnar Persson havde international succes. Også hans forskning vakte genklang. Han kom til at arbejde sammen med den unge økonometriker Mette Ejrnæs fra den af Søren Johansen og Katarina Juselius ved Københavns Universitet etablerede kointegrationsretning, og denne retnings statistiske metoder blev brugt til at analysere integrationen af de europæiske kornmarkeder.¹⁵ Hvornår kunne man begynde at tale om et sam-

lange „dinner lectures“ efter middagene, hvor de mest prominente cliometrikere som Robert Fogel og Douglass North skulle redegøre for deres syn på fagets udvikling og fremtid. Det kom så til at indgå i et spansk arrangement, hvor middagen begyndte mellem kl. 21 og 22 med vin til maden, så forelæsningerne begyndte ved midnatstide for en delvist søvnig, delvist munter forsamling.

¹⁴ Timothy J. Hatton, Karl Gunnar Persson & Vera Zamagni: „Editorial Statement“, *European Review of Economic History*, 1:1 (1997), s. 1-3.

¹⁵ Disse statistiske metoder dominerede i så høj grad debatten i de økonomiske og økonometriske forskningsmiljøer i 1990'erne, at Søren Johansen, KU, Økonomisk Institut, var den mest citerede i de internationale økonomitidsskrifter i 1990'erne.

menhængende europæisk kornmarked? Resultatet var Perssons indflydelsesrige bog *Grain Markets in Europe 1500-1900* fra 1999 samt i de følgende år en række artikler af Mette Ejrnæs og Gunnar Persson.

Hans position som internationalt ledende økonomisk historiker gav ham også en række opgaver som redaktør og forfatter til større samleværker og lærebøger. Nævnes kan redaktionen af *The Economic Development of Denmark and Norway since 1870*, Edward Elgar, 1993, og navnlig forfatterskabet af *An Economic History of Europe: Knowledge, Institutions and Growth, 600 to the Present*, Cambridge University Press, 2010.

Også en stor del af hans organisatoriske indsats på Økonomisk Institut var internationalt orienteret. Han arrangerede en række internationale workshops og konferencer inden for sit fagområde, hvor han udnyttede sit store internationale netværk og i en lang årrække stod for instituttets prestigefulde Zeuthen-forelæsninger, hvor det lykkedes at hente store internationale navne til København for at forelæse; forelæsninger, der efterfølgende blev udgivet som monografier på MIT-Press. Det er de store navne og de store spørgsmål, der er emnerne for disse forelæsninger: Oded Galor (*The Biographical Origins of the Wealth of Nations*), Orazio Attanasio (*The Life Cycle Model of Individual Choices*), Daron Acemoglu (*Success and Failure of Nations*) osv.

Persson var en inspirerende samarbejdspartner og vejleder for ph.d.-studerende, men opbyggede aldrig sit eget lokale faglige imperium. Tværtimod er Gunnar Persson langt fra så kendt i danske økonomi- og historikerkredse som i det internationale miljø. Hvor Gunnar Perssons internationale børn, *European Historical Economics Society* og *European Review of Economic History* siden starten har været trendsettende i europæisk økonomisk historie, så står Økonomisk Institut og Saxo-instituttet ved Københavns Universitet i dag næsten uden forskningsmiljøer i økonomisk historie. Danmarks eneste internationalt orienterede forskningsmiljø i økonomisk historie findes i dag ved Syddansk Universitet med flere professorer i økonomisk historie, bl.a. Gunnar Perssons ph.d.-studerende Paul Sharp, og med Perssons gamle samarbejdspartner Ingrid Henriksen som lektor emeritus.

Gunnar Perssons virke faldt på et tidspunkt i Økonomisk Instituts historie, hvor interessen for de historiske og deskriptive fag var begrænset. Hvor de fire grundlæggende fag på økonomistudiets første del for 40-50 år siden var nationaløkonomi, driftsøkonomi, Danmark statistik (samfundsbeskrivelse) og økonomisk historie, er det i dag de økonomisk-teoretiske fag mikroøkonomi, makroøkonomi og økonometri, der er flagskibene. Hvor man i 1970'erne havde professorer i økonomisk historie ved både det økonomiske og historiske studium (Svend Aage Hansen og Kristof Glamann), og ved økonomistudiet desuden en professor i samfundsbeskrivelse (Anders Ølgaard) og to pro-

fessorer, hvis hovedinteresse var de økonomiske teoriers historie (Mogens Boserup og Hector Estrup), har man i dag ikke professorer i nogen af disse fag. Hvor der for 20-30 år siden var fælles seminarer for Økonomisk og Historisk Institut i økonomisk historie og et årlig fællesmøde for disse institutter og Økonomisk-historiska institutionen ved Lunds universitet, så er der intet af den slags samarbejde i dag. Historikerne og økonomerne taler nu hvert sit sprog. Der er dog en række yngre medarbejder ved Økonomisk Institut, der arbejder på grænseområdet mellem økonomisk historie og empirisk vækstteori, bl.a. med seminarrækken MEHR (Centre for Macroeconomics and the Historical Record), som Gunnar Persson var med til at starte for en halv snes år siden.

En nekrolog i et fagtidsskrift skal selvfølgelig koncentrere sig om det faglige, men det ville være et meget ufuldstændigt billede af Gunnar Persson, hvis man holdt sig til det. Han var en afholdt kollega, der i mange år var viceinstituteder og også i perioder konstitueret instituteder. Han var en klassisk intellektuel, der holdt af at tilbringe tiden med kollegaer og på biblioteker i Oxford, Cambridge, London, Firenze og Paris, og som havde hus i Toscana, hvor han også døde pludseligt under en cykeltur.

Ved de internationale arrangementer, Gunnar Persson organiserede, blev der kælet ikke kun for det faglige, men også for maden. Han jagtede brød fra van Hauen på Strøget, rigtige bornholmerlaks i Købmagergade, svenske specialiteter og lignende kvaliteter i vin. Det er symptomatisk, at der allerede i 1979, mens han var en ung venstreorienteret intellektuel, findes et længere interview med ham i det svenske *Alt for Damerne* med overskriften „Det är trevligare att gå i saluhallar än i fjällen“, hvori han ser madlavning som „en fascinerende kombination af håndværk og fantasi“ og bekender, „at koge ægte fiskesuppe hører til det han synes bedst om i weekenderne“. I artiklen er der også opskrift på både „Gunnars rödspätta“, „Gunnars Provencalske Tomatsoppa“ og „Fattigmanspotatis från Peru“. Også på madkunstens område var han en sand internationalist.

Gunnar Persson vil blive husket som en festlig og behagelig kollega, der lod andre trække på sit store internationale netværk, men derudover har han startet organisationer og leveret forskningsresultater, der vil blive stående, lang tid efter han selv er glempt.

*Appendiks:
De viktigste af Karl Gunnar Perssons publikationer
i kronologisk rækkefølge*

- | KARL GUNNAR PERSSON: *Studier över arbetarklassen i Sverige 1930-1970*, ph.d.-afhandling, Lund 1972.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Invandring, löner och klasstruktur“, *Arkiv för studier i arbetarrörelsens historia*, 4 (1973), s. 53-66.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Social Mobility in Sweden 1925-1945“, *Economy and History*, 17 (1974), s. 82-93.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Is Social Mobility Increasing?“, *Acta Sociologica*, 17.4 (1975), s. 429-432.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Mobility Patterns and Mobility Indices“, *Acta Sociologica*, 19.4 (1976), s. 391-393.
- | HELGE BRINK, CHRISTIAN GROTH, CARSTEN KOCH, GUNNAR PERSSON, PETER DENCIK & PER KONGSHØJ MADSEN: *Arbejdsløshed, betalingsbalance og økonomisk politik*, Roskilde 1976.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Den svenska arbetarklassens förändrade sammansättning och de borgerliga arbetarväljarna“, *Arkiv för studier i arbetarrörelsens historia*, 13-14 (1978), s. 55-74.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Socialpolitiken, marknaden och marxismen“, *Zenit*, 1978, nr. 5, s. 18-27.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Till socialpolitikens försvar“, *Zenit*, 1978, nr. 2, s. 41-48.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Conceptual colonialism: progress or retrogression? Issues in labour economics“, *Economy and History*, 23 (1980), s. 133-151.
- | KARL GUNNAR PERSSON: *Pre-industrial Economic Growth: Social Organization and Technological Progress in Europe*, Oxford 1988.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Labour productivity in the medieval economy: the case of Tuscany and the Low Countries“, B. Campbell &

- M. Overton (red): *Land, Labour and Livestock, Historical Studies in European Agricultural Productivity*. Manchester 1991, s. 124-143.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „A simple method for the measurement of total factor productivity in poorly documented economies“, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, 130 (1992), s. 401-406.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Was there a productivity gap between fourteenth century Italy and England?“, *Economic History Review*, 46 (1993), s. 105-114.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „The seven lean years, elasticity traps, and intervention in grain markets in preindustrial Europe“, *Economic History Review*, 49 (1996), s. 692-714.
- | KARL GUNNAR PERSSON: *Grain Markets in Europe, 1500-1900: Integration and Deregulation*, Cambridge 1999.
- | METTE EJRNÆS & KARL GUNNAR PERSSON: „Grain storage in early modern Europe“, *Journal of Economic History*, 59 (1999), s. 762-772.
- | METTE EJRNÆS & KARL GUNNAR PERSSON: „Market integration and transport costs in France 1825-1903: A threshold error correction approach to the law of one price“, *Explorations in Economic History*, 37 (2000), s. 149-173.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Mind the gap. Transport costs and price convergence in the 19th century Atlantic economy“, *European Review of Economic History*, 8 (2004), s. 125-147.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „The Malthus delusion“, *European Review of Economic History*, 12 (2008), s. 165-183.
- | KARL GUNNAR PERSSON: *An Economic History of Europe: Knowledge, Institutions and Growth, 600 to the Present*, Cambridge 2010.
- | KARL GUNNAR PERSSON: „Publish or perish: the publication history of the Department of Economics, University of Copenhagen, 1963-2013“, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, 152 (2014), s. 1-26.
- | PAUL SHARP & KARL GUNNAR PERSSON: *An Economic History of Europe: Knowledge, Institutions and Growth, 600 to the Present*, (2. udgave), Cambridge University Press, Cambridge, 2015.